

נר מצוה

י"ד נאסא דמילי

צב א מיי פ"ח ס"א
מטמא משכב ומשכב
ס"א

צב ב מיי פ"ח ס"א
אריה כולל ס"ב
ס"ב נאסא ק"א ס"ב
י"ד ס"ב ק"א ס"ב
ס"ב

צב ג מיי פ"ח ס"א
ס"ב

צב ד מיי פ"ח ס"א
ס"ב

הירוק עקביא בן מהללאל מטמא. האי ירוק הייט כחמורג ולא ירוק ככרתי דלחן זה טטה לארעמיס והכס ירוק בן הוא כדלמך בלולב הגזול (סנה דף נה וס) ירוק ככרתי מכלל דכס ירוק לאו הכי הוא : (א) **לית** ליה פירוש ליה ליה ד' דווקא אלא נפקא ליה החמישי מקרא אחרינה : **ירך** רבי מאיר לשיטת עקביא בן מהללאל וסימא חיה והא לקמן בפ' בעת טהיט (ג) גבי סחי מטמא משכב האחרון כעליון מפרש ר' מאיר לפי שמעלימותם הם אחדים לנס ירוק אלא ליה ליה דטאר וגרזה דהא מיירי מדרבנן וכן מוכח מדקאמר נתי דפי משכבת כהם אמנא לא מטמא הכי דחויא ירוק מגופה המטמא ויש לרדוף ולטלוס כי חויא מגופה מטמא מדלריה וימ' כי משכבת אמנא לא מטמא דלחן רגילות לנאס דסירוק מגופה ויש לתלות דמשמא אלא לו שמה דס ירוק לאו דווקא נקט אלא כלומר דס שהוא טהור לכ"ע מעלימותם לנס אחים אי גמי עיקר טעמא דר"מ כמעמא אחרינה דקאמר יוס טעסקת בו שפרת לאתן כעבנה וטעמא קמא נקט לרבנן :

כתיב הכא שלחך פרסם. וז"ל הי"מ דס סאסא טמאה בו כדמשמע קרא כפרדסם שהא נעול קך בטח ישראל טעלות פתחין מליקק לבטליה ביי מוחן בן אכל דס ירוק שהוא טהור לא ויה ומשמע דלא פליגי אלא כדס ירוק ג' אכל כדס נדה מוח כ"ע דמכשיר וכיון דרבנן ליה לא ג"ס דס נדה מנא ליה וי"ל דס נדה נפקא ליה כדספספא דבבא פ' (הזורק) דקמיני מתי' (ל"ג) שהא משקה נאמר כהן וסברה משקור דמיה ונאמר להן כיוס הוא יהיה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלם לתטאה ולגדה ויש לתמוה דהכא משמע ולכ"ע דס הגדה לא הוה בכלל דס חללים ובשבת פרק חבית (דף קנ"ג) משמע דחלב האשה טמא משום דס מגופה דקמיני לא אס אמרין בחלב האשה שמכשיר שלא לרטון שכן דס מגופה מכשיר ומפרש רש"י דחלב היה דס חמלה כדלמרינן (ועיל דף ט') דס נעכר ונעשה חלב והכא אמרינן דלפ' דס נדה לא הוי בכלל דס חללים כ"ש חלב דווקא למר דחלב כ"ע מעיקר דס שבגוף דס מגופה אכל דס נדה לא ומיהו בלאו הכי קשה תס דמאי קמיהר ליה רבי עקיבא לרבנן מחמיר לוי בחלב מברס שהחלב לרשואה טמא ומקמי לרשואה טהור ועוד נמה לי קרא בפ' דס הגדה (לקמן נה) דחלב האשה חביב משקה מרכיבי ותפחה את נאח החלב והשקיהו טיפוק ליה מטעמא דדס נעכר ונעשה חלב ומיהו סוגיא דלקמן חילק למימר דלא

ז"ל גמ' מ"ט ס"ד
ז"ל ל"ג ס"ד

ז"ל ק"א מ"ג ס"ד
ל"ג ס"ד

רוספי הרא"ש
הירוק עקביא בן מהללאל מטמא. הוא משום דהוא ירוק ככרתי דלחן זה טטה לארעמיס והכס ירוק בן הוא כדלמך בלולב הגזול (סנה דף נה וס) ירוק ככרתי מכלל דכס ירוק לאו הכי הוא : (א) **לית** ליה פירוש ליה ליה ד' דווקא אלא נפקא ליה החמישי מקרא אחרינה : **ירך** רבי מאיר לשיטת עקביא בן מהללאל וסימא חיה והא לקמן בפ' בעת טהיט (ג) גבי סחי מטמא משכב האחרון כעליון מפרש ר' מאיר לפי שמעלימותם הם אחדים לנס ירוק אלא ליה ליה דטאר וגרזה דהא מיירי מדרבנן וכן מוכח מדקאמר נתי דפי משכבת כהם אמנא לא מטמא הכי דחויא ירוק מגופה המטמא ויש לרדוף ולטלוס כי חויא מגופה מטמא מדלריה וימ' כי משכבת אמנא לא מטמא דלחן רגילות לנאס דסירוק מגופה ויש לתלות דמשמא אלא לו שמה דס ירוק לאו דווקא נקט אלא כלומר דס שהוא טהור לכ"ע מעלימותם לנס אחים אי גמי עיקר טעמא דר"מ כמעמא אחרינה דקאמר יוס טעסקת בו שפרת לאתן כעבנה וטעמא קמא נקט לרבנן :

לחלות. מ"ק סגרי ה' דמיס טמאין דחי ודחך ספיקא ונב"ה טהורין ממש. היינו ח"ק. דלמך ה' דמיס ומו לו; יוד ר' מאיר כו'. ומטמא דס ירוק משום נדה; אמנא. על נדה; לא מטמאיהו. דמין דירוק הוא מסממא לאו מגופה אחא דלא שמיס ולא תליין בה אלא היכא דחויא מגופה דס הוא; נתי דחויא דחוייה דס ירוק מעיקרא לא מטמאיהו. משום רואה דלאו דס הוא והיינו משום כהם כלומר כשאר דס שכתמו טמא; חטמא משום משקה. כדוקה ומי רגליה אס נוגעין בו ארס וכלים וטהרות בלחמו דס ירוק שראתה בימי מדוה שהיתה נדה מדס דחוס ואמאי מטמאיהו לגמרי; שמתעגל וירצא. שמתחלק חמלה וחס"כ יולא לאפוקי דן בין טמא בין טהור כשהוא כ"ע נטף יולא ראשון ראשון; להוי במשקה להכשיר דרעיים. שסעיג עקבן טמא ואמאי מטמאיהו לגמרי; דס חללים ישתה. דס שהנפש יולאה בו קרי משקה ולענין הכשר נענין משקה כדכתיב (ויקרא ח) ואשר יבא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישחה כלומר אוכל ומשקה; אשר ישחה יבא על האוכל והכי מוקמינן לה בפסחים (דף טו): אלפיה בג"ש. להכשיר את הרעיים; שלחך. דס מדות השלם מן האש; פרדס ומורס. כפרדס זה שהוא נעול להשמר קך מדי-נעוה ישראל נעולות פתחין בימי דמותן מהחוק לבטליה עס פרי מגדים היינו ביס. וכתיב טילוט בימים מה מים מכשירין אף דס מדות מכשיר; אין אדם דן ג"ש מעצמו. אלא"כ קבלה מרבו הל"מ דלנאס קרא למילתא אחרימי ליטטירין; שור. דמו אדום כדלמך כסדר יומא (דף טו): האי חור והאי סומק; דס שמיטה משמנה והולך; צפור חיה. דס היולא מלפור מי ע"י מכה; או דלמא לאפוקי כרוש. והאי היה לשון כריחה הוא; הרגה מאכולת. אשה הרוחה כהם כנגדה אס הרגה מאכולת מולה כה. ואי קשיא הא שיעור כהם כגרים ועד ומאכולת טולי האי לא הוי כדלמך כפירוקי; נענין כגרים ועד לאפוקי מדס מאכולת לא קשיא היא לרי מנינא כן אטניגוס הא לרבנן כפרק הרוחה כהם (לקמן דף טו): דלא נעי האי שיעור; מאי לאו מאכולת דכולה גופה. אלמא כל מאכולת דומה לם נדות וזאת אמרת דס מאכולת של ראש הוא דמי לם מדות אכל דשאר הגוף לא; דמי ורדינאה. נאה כורד ונגיטין (דף ט"א) קרי ליה למי שפיר נאה. ל"א ורדינאה מקוס הוא ששמו ורדינא נעירובין (דף ט"א): תולה. כחמה; בבנה ובבעלה. אס יש בהן מכה שמה נטף עליה כשוכבין יחד. אלמא דס כנה ובעלה דומה לם נדות; שלא נשא; אלא בעלה. הא נשוי קאי; ותלה רבי מאיר. דס נשוי בקילור

לחלות : הירוק עקביא בן מהללאל מטמא : ולית ליה לעקביא דמיה דמיה דרי כאן ארבעה אב"א לית ליה ואב"א אית ליה מי לא א"ד תנינא שחור אדום הוא אלא שלקה הבא נמי מלקא הוא דלך : הרבמים כמדריך : היינו ח"ק איכא בינייהו לחלות; א"ד מאיר אם אינו כמטמא משום כהם כו' : א"ד יורחן יד ר"מ לשיטת עקביא בן מהללאל וסימא חיה לרו דרבנן נתי דחויא דקא משכבת כהם ירוק אמנא לא מטמאיהו היכא דקחויא דס ירוק מגופה המטמא אי הבי אם אינו מטמא משום כהם מטמא משום משקה רואה מבעיא ליה אלא ה"ק לרו נתי היכא דקא חויא דס ירוק מעיקרא לא מטמאיהו היכא דחויא דס אדום והדר חויא דס ירוק חטמא מירי דרדה אמשקה וב ובה ורבנן **דומי' דרוק מה רוק שמתעגל וירצא אף כל שמתעגל וירצא לאפוקי האי דאין מהעגל וירצא אי הבי שפיר קאמרי ליה רבנן לר' מאיר אלא ה"ק לרוי אלא ה"ק לרוי דהוי במשקה להכשיר את הורעים ורבנן בעי דם חללים וליכא אי הבי שפיר קאמרי ליה רבנן לר' מאיר אלא הבי קאמר לרוי אלפיה בג"ש כתיב הכא מים על פני תצות ורבנן אדם דן ק"ו מעצמו *ואין אדם דן ג"ש מעצמו : רבי יוסי אומר לא כך וכי : היינו ח"ק *הא קמ"ל מאן ח"ק רבי יוסי וכל האומר דבר בשם אומר *מביא גאולה לעולם : איווה אדום כדס המכה : מאי כדס המכה אמר רב יהודה אמר שמואל כדס שור שחוט ולימא כדס שחיטה אי אמר כדס שחיטה הוה אמינא ככולה שחיטה קמ"ל כדס המכה כחחילת הבאה של סבין עולא אמר כדס צפור חיה איבעיא ליה דה לאפוקי שחוט או דלמא לאפוקי כרוש תיקו ועירי אמר רבי תנינא כדס מאכולת של ראש מתיבי *הרגה מאכולת דרי זה תולה בה מאי לאו דכוליה גופה לא דראשה אמי ורדינאה א"ד אבהו כדס אצבע קמנה של י"ד שננפה וחייתה חוורה ונגפה ולא של כל אדם אלא של ברוח שלא נשא אשה ועד כמה עד דן עשרים מתיבי *תולה בבנה ובבעלה בשלמא בבנה משכבת לה אלא בעלה היכי משכבת לה אמר ר"נ בר יצחק כגון שנכנסה לחופה ולא נבעלה ר"נ אמר כ"דס הקוה מתיבי *מעשה ותלה ר"מ בקילור

בשלמא בנה משכבת לה. הוא; רב נחמן. אממני 1 י"י : לטמא לו כל משקה. סבר לה (א) כרבי מאיר דס נעכר ט' אמרת בחלב האשה שמכשיר ט' כלומר כיון דהאשה קרא לקמן בחלב שמכשיר לכל הפחות לרטון דין הוא שיכשיר גם שלא לרטון כיון דחויין גבי אשה בשום מקום דמכשיר שלא לרטון כמו דס מגופה אכל כתיב אפי' ג' אס חכשיר שלא לרטון כיון דס מגופה טהור אמר לנס מחמיר לוי בחלב יזר מברס שהחלב לרשואה ט' כלומר חלב דמכשיר לאו בחומר דס מגופה חילא מילתא שיהי מקיף לרשואה טהור דסיי לרטון ולא אמרינן קשם שמלכה לרטון טמא קך דמה לרשואה טמא אלא דחי חלב האשה דמטמא משום דמשקה נמשך הוא וכ"ש חלב כתיב דליהו ספי משקה דמוחזר לקטנים וגדולים אמרו לו כלי יאסס ועגבים יאסס ועגבים ואלא לרטון טהור והשאה לא קשה מדס הגדה דשפיקא דלא הוי בכלל דס חללים ולקמן נעכר דס הגדה אשכחא בעלמא נעכר :

הגהות הבית
(א) ח"מ ד"ס כ"ס וס'
דלא סגן לם כרמי לב'
למל ק פ ס"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
(א) ח"מ ד"ס כ"ס וס'
ל"ג פ"י ס"ב :
(ב) ר"ה ס"ב ס"א וס'
לכל דס ירוק שהוא סו"ב
ר"ב פ"י ח"מ ר"מ
הש"ס וס"ג ס"א :
(ג) בא"ר אכל כדס מ"ס
סו"ב : ל"ב פ"י ס"ב
פ"ד כה"ס וס' ס"ב
ס"ב ח"מ : ר' בא"ר
דלמא קרא לקמן ס"ב
ס"ב : ר"ב פ"י ס"ב
פ"ד כה"ס : פ"ד

הגהות סו"ב
(א) ח"מ ד"ס כ"ס וס'
ל"ג פ"י ס"ב :
(ב) ר"ה ס"ב ס"א וס'
לכל דס ירוק שהוא סו"ב
ר"ב פ"י ח"מ ר"מ
הש"ס וס"ג ס"א :
(ג) בא"ר אכל כדס מ"ס
סו"ב : ל"ב פ"י ס"ב
פ"ד כה"ס וס' ס"ב
ס"ב ח"מ : ר' בא"ר
דלמא קרא לקמן ס"ב
ס"ב : ר"ב פ"י ס"ב
פ"ד כה"ס : פ"ד

הגהות סו"ב
(א) ח"מ ד"ס כ"ס וס'
ל"ג פ"י ס"ב :
(ב) ר"ה ס"ב ס"א וס'
לכל דס ירוק שהוא סו"ב
ר"ב פ"י ח"מ ר"מ
הש"ס וס"ג ס"א :
(ג) בא"ר אכל כדס מ"ס
סו"ב : ל"ב פ"י ס"ב
פ"ד כה"ס וס' ס"ב
ס"ב ח"מ : ר' בא"ר
דלמא קרא לקמן ס"ב
ס"ב : ר"ב פ"י ס"ב
פ"ד כה"ס : פ"ד

הגהות סו"ב
(א) ח"מ ד"ס כ"ס וס'
ל"ג פ"י ס"ב :
(ב) ר"ה ס"ב ס"א וס'
לכל דס ירוק שהוא סו"ב
ר"ב פ"י ח"מ ר"מ
הש"ס וס"ג ס"א :
(ג) בא"ר אכל כדס מ"ס
סו"ב : ל"ב פ"י ס"ב
פ"ד כה"ס וס' ס"ב
ס"ב ח"מ : ר' בא"ר
דלמא קרא לקמן ס"ב
ס"ב : ר"ב פ"י ס"ב
פ"ד כה"ס : פ"ד